Pretiosam Hanc et Completissimam Thesium omnium
formâ in quarto in Facultate Medicâ Parisiensi
Editarum

Et in quinque voluminibus nitide colligatarum

Bibliothecæ publicis usibus destinatæ

Ornamentum dedit

nec non Suæ erga Facultatem venerationis et observantiæ

Monumentum

Hyacinthus Theodorus Baron antiquus Facultatis
Decanus

Decano M. Hyacintho Theodoro Baron ejus filio

Anno 1753.

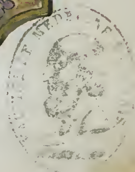
THESES

tam Quodlibetariæ quam
Cardinalitiæ in ſcholis
ſaluberrimæ Facultatis
Medicinæ Pariſienſis
propugnatæ.

A die Jovis 4. Januarii 1674. ad
diem Jovis 11. Januarii anni 1691.

*Curâ & ſtudio M. Hyacinti
Theodori* BARON *D. M. P.
in ordinem digeſtæ.*

ANNO DOMINI
M. D C C XIII.

QUÆSTIO MEDICA

QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS

MANE DISCUTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORUM,

Die Jovis 4. Januarij.

M. GABRIELE DACQUET

DOCTORE MEDICO, PRÆSIDE.

An Venus Hystericarum medela?

I.

HYSTERICARUM Mulierum tria genera. Aliæ melancholiâ eroticâ laborant; aliæ furore uterino vexantur; aliæ uteri strangulatu. Melancholia erotica delirium est meticulosum mœstumque ex amore natum. Nimirùm fœminæ amoris œstro percitæ læsa imaginatio objecta quæque spernit, ut Amasij, quem formosum & elegantem putat, specie pascatur atque delectetur. Quia verò in eâ cogitatione defixa mulieris imaginatio coctionis administrum & opificem spiritum dissipat, hinc nullâ coctione ritè procedente, plurima excrementa coacervantur, unde ut plurimùm sanguis per menstrua non respondet, & corpus infeliciter nutritur, ac proinde larvali macie deformatur; propè est ut vix caro ossibus hæreat, ipseque vultus olim florido vividoque colore decorus, exangui quodam pallore fœdatur. Fœminam melancholiâ eroticâ correptam, buxeam diceres, ni, cùm de Amasio mentio fit, leviter pudor ora purpuret, suspiriumque furtim obrepens, & pulsûs conditio ignem fateatur. Furor uterinus vel Mitromania delirium est violentum, quod effrænata vis amoris peperit; seu est ipsa melancholia erotica, quæ tractu temporis ferocior evasit. Scilicet imaginatio, quò plus in re amatâ occupatur, eò magis ægrescit, sibique amoris spicula altiùs infigit, ut tandem rationis jugum excutiat, eique non ampliùs auscultet. Sic amore delusa mulier, inopsque rationis, pudoris omnia jura resolvit, nihilque loquitur aut agit quod cæcam non redoleat, quâ carpitur, flammam. Tantus est impetus furiati amoris, ut eo incensæ Milesiæ virgines sibi laqueo necem intulerint; aliæ veluti pestilenti sidere afflatæ se in flumina præcipites dederint; aliæ in puteos desilierint. Strangulatus uteri est melancholia erotica cum apnœâ, & comate, vel spasmo conjuncta. Ipse uterus inardescens, rugis, quibus contrahitur, extentis, adeò intumescit, ventremque distendit, ut, quidquid imposueris, eum non deprimas. Sic diaphragma premit, & respirationem adimit. Tùm muco quem continet rarefacto, tetram auram ad cerebrum exhalat, quæ spiritus obnubilat & consopit, suâque malignitate nervos percellit. Quidni efferatus,

uterus serosam in vasis stagnantem illuviem & cruda menstrua in cerebrum impellit, quæ copia nervos obturando soporem, vel acrimoniâ vellicando oculorum strabismum, dentium stridorem, oris torturam, & aliarum partium anonymam convulsionem inducunt? In strangulatu suo uterus non ascendit nec descendit dùm laxatis ligamentis prolabitur uterus, nihil comatosum aut epilepticum accidit; ideò nec quidquam simile contingit, si sursùm irrepat, quod supra captum cogitationis est, & si sursùm assurgeret, servatis quibus contrahitur rugis, abdominis molem non amplificaret, nec diaphragma opprimeret, quod in strangulatu uteri semper accidit. Cùm suffocatio hysterica comatosa est difficiliùs curatur, faciliùs si sit epileptica; sed discrimen impendet ne epilepsia sympathica tandem idiopathica evadat. Ad ultima ventum est cùm strangulatus uteri in apoplexiam syncopemve degenerat: illum ab hisce duobus sic distingues; in strangulatu uteri diapnoe respirationis loco est, in apoplexia anima stertendo trahitur: in strangulatu uteri pulsus est parvus & languidus, in syncope nullus.

II.

IMMANE quantum natura muliebri utero seminis virilis desiderium insevit. Illud vix ratio moderatur: hinc plurimæ Quartillæ, plurimæ Messalinæ, Juliæ plurimæ: omnes fœminæ, ne contra se facies imperiosâ sua sit, pulchritudinem philtrum naturale & potentissimum non modò arte cosmeticâ, sed & commoticâ efficaciore tuentur & custodiunt, quæ aliàs exigui temporis tyrannis est: ipsa natura quasi sui lena quò speciali, quem mulieri indidit, seminis virilis ardori satis fieret, eam tantâ venustate insignivit, ut non vir habeatur, sed effœminatus qui fœminæ non servit; eandemque qui monstrum putat, ipsemet monstrum sit. Cùm semen virile muliebris uterus tam sitienter appetat, non mirum si ejus defectu hysterica Symptomata prodeant. Horum causam qui unam seminis retētionem putat, hallucinatur; cogitet potiùs quàm providè natura consuluit, ut nihil sola fœmina generaret, ne molarum pondere hæc rerum universitas obrueretur: adde quod, si semen retinetur, id nec quantitate, nec qualitate peccat, nec ideò quidquam incommodi affert, sed partes, quibus continetur, alit. Si à mulieribus uteri strangulatu epileptico correptis sub paroxysmi decessu ejectum semen velut morbi causa culpandum esset, vitio daretur illud quod in viris comitiali seu sacro & herculeo morbo laborantibus inclinante paroxysmo elabitur, quod tamen periodicæ totius corporis convulsionis causa non est, cùm infantes & impuberes pueri eo affectu vexentur. Nec Hystericorum symptomatum altera causa existimanda est menstrui sanguinis suppressio; plurimæ, quibus menstrua non feruntur ab hystericis affectibus immunes vivunt; plurimæ à menstruorum profluvio in uteri strangulatum incidunt, quasi semen virile ardeat uterus magis eo tempore, quod conceptioni aptissimum est; fieri tamen potest ut menstrua suppressa hysterica symptomata graviora efficiant, sed hæc producere non possunt per totum vitæ curriculum statâ periodo reditura, cùm menstrua continuò suppressa citò jugulent, vel ne minimùm quidem incommodent.

III.

QUAMVIS horrenda hysterica symptomata sint, sunt tamen curatu facilia, cùm his Venus medeatur. Hæc naturale remedium est, quod seminis virilis, quo æstuat uterus, ardorem compescit. Quam nubilem virgunculam, cujus medullas mollis flamma urebat, vidisti decolorem, macram, veternosam, taciturnam, eandem vinclo sociali jugatam intuere, videbis non ampliùs lurido colore infectam, sed roseo perfusam, non exuccam & aridam, sed succosam & opimam, non vultuosam & tetricam, sed lætam & hilarem, non taciturnam, sed

ſale, lepore, & feſtivitate dicendi omnibus aridentem. Nuptæ quæ hyſtericæ ſunt magnâ ex parte ſponſo id debent, qui ſomnos præmia magna vocat, cuique uxor laborioſa nimis poſſeſſio eſt. Viduæ, cui carere quibus aſſuevit arduum, ſi quando furiatur uterus, primus amor novi uſu obliviſcendus eſt: nihil homini homine ſimilius; ne id mariti manes curare credat; ſi alteri viro nubat, citiùs multò ſaneſcet. Nubili puellæ idem ſi contingat, ſponſus adſit cui connubio jungatur ſtabili; tale proponenti ægra virguncula libenter obtemperabit, imò vix differri patietur quod placebit. Ideò cum fœminis hyſtericis, quarum devota caſtitas eſt, longè infeliciùs ageretur, ni ipſis ratio honeſta momenta ſuggereret, quibus uteri ferveſcentis æſtum temperent; at hæc ſanatio Philoſophum moralem, non Medicum ſenſibus addictum ſpectat.

IV.

QUOCUNQUE victu utetur hyſterica, ſeminis virilis naturale deſiderium vix reprimet. Cupidinis omnia plena ſunt. Si ſe cibis ingurgitet, mellitæ uredini pabula & fomenta ſuggeret; ſi ſe jejunio maceret, ſero ſalſo ſcatebit, quo ad dulce Veneris opus ſtimulabitur. Adeò ut ingluvies ventriſque ſaturitas libidinis ſeminarium, ſic ejuſdem veluti calcar eſuries eſt. Imò jejuna quàm paſta ad Venerem alacrior; unde paupercula divite fœcundior, nihilque egeſtate fertilius. In jejunâ deficiens natura ad relinquendam ſui expreſſam imaginem & ſpirantem effigiem vehementer aſpirat. Si fœmina Syracuſanas, Sybariticas & opiparas menſas, ſeu ſaliares & exquiſitas dapes ſectetur, fieri non poteſt quin venter ſuavioribus eduliis exhilaratus incaleſcat; ſi cupedia, popinas & ſcitamenta reſpuat, ut ſimplici & ſine arte menſâ utatur, non minùs exinde amoris erumpent igniculi. Ex hominum communitate exterminandi Apicij hæredes, ſeu philtrorum conditores, eorumque guloſa commentaria obliteranda; ut opſophagia Veneris nutricula, ſic ejuſdem ſtimulatrix eſt frugalitas. Nullum alimentum invenire eſt, in quo non lateat amoris aculeus, nullum quod ſatyrium non ſit. Nec ſolùm cynara hortorum Dei ſceptrum eſt, & fulcimẽtum labantis amoris, nec ſolùm bulbi ſalaces ſunt, nec ſolùm fungi edules & eſculenti, veſcumque tuber, quamvis ſemine nullo naſcantur, ſemenque non dent, ſeminis morſum infligunt; ſed & fructus omnes flatulento ſpiritu amorem accendere valent. Perperam hactenus rutæ & cannabis ſemina, ut ſalicis & viticis folia adverſus Venerem commendata; hæc menſes, urinas, & Veneris appetitum excitant. Olim ne menta belli tempore ſereretur præceptum fuit, non quòd infœcundos homines efficiat, ſed quia venereâ ad quam invitat pugnâ, aliam impedit. Fuſtrà fabulati ſunt Poëtæ Venerem inter lactucas extinctum depoſuiſſe Adonin; ipſa Narcotica geniales igniculos ſuſcitant; nonne ſterilis Rachel Mandragoram expetivit, ut dulces gnatos Veneris præmia noſſet? Nonne Turcæ opio familiariter utuntur ut Veneris incitamento? Athenienſium Hierophantæ potiùs voluntatis energiâ quàm cicutæ ſorbitione viros exuebant. Si Veneris hortator atque armiger liber eſt, pariter ejuſdem inſigne irritamentum eſt aqua; nec injuriâ Venus ex ſpumâ maris prodiiſſe fertur. Incaſſum olim Memphitici Sacerdotes, ne commiſcendorum corporum libidine tentarentur, ſale abſtinebant; etiamſi ne micam ſalis deguſtemus, ſerum ſalſum erit in corpore aliquâ ſui parte ſemini immiſcendum, plurimâ verò ſudore vel urinâ proditurum. Fruſtrà aliqui ut libidinis pruritum removeant, pani ſal aſpergunt; fœtifera Nili aqua, quæ nitroſa eſt; cineres ſale referti agrôs fœcundant; naves ſale onuſtæ murium feraces; ſalum piſcibus abundat; & marini Dij olim petulantiſſimi habiti. Nihil generationis avida natura produxit, quod generationi non inſerviat. Otia ſi tollas non periere arcus cupidinis; non modò amor

occupatio animi otiosi, sed etiam ardua molientis; laboriosæ Musæ junctum habent Apollinem, & qui Apollinaris putatur, sæpè cupidineus pallor est; ipsi Marti quem armaret, & exarmaret Venerem Poëtæ sociarunt; nec venatricem suoque arbitrio viventem Dianam omnibus ut Acteoni injuriam fuisse credibile est. Amori læta similiter & tristia corda patent. Somnus, qui sensus omnes consopit, sensum Veneris non adimit, quasi natura æternitatis amans speciei propagationi semper invigilet.

V.

UT cupidinei ardoris non remissi individua comes est melancholia hysterica, ex quâ furor uterinus & vulvæ strangulatus certâ periodo prodeunt, sic eorum recursus sisti non potest, nisi melancholia hysterica discutiatur, maximè seminis virilis extincto desiderio. Plurima tamen remedia sunt quæ hisce symptomatis urgentibus adhibentur. Injicitur clyster in quo caphura ad candelam accensa subinde extincta sit, aut dissoluti ex eâ parati trochisci. Galbanum dragmæ pondere oggeritur, aut ejus loco facilius assumendæ olei de caphurâ aut de Gagate guttulæ aliquot. Eadem umbilico illinuntur, tum etiam naribus; perdicum pennæ ustæ etiam his admoventur, tùm ut odoris acerbitate cerebrum constringant, quò hysterico halitu minus infestetur, & calore tetrum illum halitum digerant, tùm etiam ut facultatem, quæ per musculos thoracem movet, sopitam suscitent; cavendum tamen ne continuâ admotione nativum calorem refrigerij indigum perimant. Si sternutatio sponte non obrepat, arte procuratur. Cucurbitulæ femoribus affiguntur. Inter cardiaca confectiones Alkermes, & de hyacintho; quæ moschum & ambram admittunt, rejiciũtur. Mithridatium & theriaca, licet hysterici halitûs malignitatem oppugnent, tamen in immensi refrigerij necessitate immenso calore deleteria sunt. Unicum cardiacum habetur venæ sectio, eaque primùm calci adhibetur, ut ab utero vapor sanguisque ad cerebrum irrepsura detrahantur, totumque corpus depleatur, sanguine, quem partes superæ tenent, in vacuati locum accedente, ac proinde spirandi potestas detur, aut saltem diapnoe liberior evadat. Si post sectam saphænam pergente symptomatum impetu hysterica fœmina meliuscula non fit, sanguis è brachio mittitur, ut pectus cerebrumque depleantur, ne apoplexia & syncope, exitiosa symptomata accidant. Verùm heu quot ingrata remedia misellæ fœminæ usurpanda, ut ejus semper in ancipiti, vix aliquando in vado res sint: nonne ipsi magis expediret statim mori quàm vivere si amoris violentiâ centies moriatur? Tutiùs cum illâ naturâque duce agetur, si Veneris rore uterus irrigatus deferbuerit.

Ergo Venus Hystericarum medela.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Ludovicus Gallais.
M. Franciscus Goüel.
M. Petrus Cressé.

M. Petrus le Large, Lusitanorum Reginæ Medicus primarius.
M. Antonius Ioannes Morand.
M. Alexander Michaël Denyau, Professor Regius.

M. Ægidius le Bel, Medicus unici Regis fratris ordinarius.
M. Abrahamus Thevart.
M. Franciscus Pijart, Scholæ antiquissimus.

Proponebat Lutetiæ RENATUS CHAUVEL Cenomanensis, A. R. S. H. MDCLXXIV.